

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 11. мај 2012. године

Предмет бр. 171/09

Ненад МЛАДЕНОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 11. маја 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 22. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 23. децембра 2009. и 12. маја 2010. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Није добијен никакав одговор.
3. Дана 2. фебруара 2012. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета.
4. Дана 1. марта 2012. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је син г. Стојанчета Младеновића и гђе Зорице Младеновић.
6. Жалилац наводи да су дана 30. јуна 1999. године његови родитељи убијени у својој кући у Новом Селу, у општини Витина, али да у то време њихова тела нису пронађена.
7. У жалби жалиоца стоји да су убиства пријављена УНМИК-у. Такође, имена г. Стојанчета Младеновића и гђе Зорице Младеновић налазе се у бази података коју води УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину (КНЛСМ) и Међународна комисија за нестала лица.
8. Посмртни остаци г. Стојанчета Младеновића и гђе Зорице Младеновић откривени су од стране УНМИК-а дана 4. новембра 2003. године у Гњилану. Они су идентификовани од стране КНЛСМ-а 1. септембра 2005. године и њихови посмртни остаци су враћени породици 21. септембра 2005. У умрлици коју је издао КНЛСМ, наведено је да узроци смрти г. Стојанчета Младеновића и гђе Зорице Младеновић нису утврђени.
9. Даном 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи убиство његових родитеља.
11. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на повреду права на живот г. Стојанчета Младеновића и гђе Зорице Младеновић, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. Жалилац се жали на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са убиством његових родитеља.
14. СПГС нема примедби на прихватљивост жалбе.
15. Комисија је мишљења да жалба везана за члан 2 ЕКЉП покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене

меритума. Према томе, Комисија закључује да жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

16. Нису установљени други разлози на основу којих би жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући